

Головні структури НАТО

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано головні структури НАТО.

Ключові слова: НАТО, Північноатлантична рада, Комітет оборонного планування, Група ядерного планування.

Abstract

The major NATO structures have been analyzed.

Keywords: NATO, North Atlantic Council, Defense Planning Committee, Nuclear Planning Group.

Вступ

Історія Північноатлантичного альянсу поділяється на низку періодів, чітке датування яких має умовний характер, оскільки процеси налагодження та розвитку механізмів співпраці між країнами-членами в політичній, військовій, економічній та гуманітарній сферах не завжди чітко збігаються. Ускладнює визначення чітких часових періодів і певне відставання цих процесів від корекції цілей та завдань НАТО. Однак офіційна історіографія альянсу, беручи до уваги виразність суттєвих змін щодо завдань, принципів і механізмів діяльності Альянсу.

Результати дослідження

Організація Північноатлантичного договору (НАТО) як міждержавна організація забезпечує таку інституційну структуру, яка дає змогу досягти обраної мети і в якій усі держави-члени повною мірою зберігають свій суверенітет та незалежність. Структура НАТО є досить розгалуженою, що забезпечує ефективну і стабільну роботу цієї організації. Вона надає можливість країнам-членам консультуватися з будь-якого порушеного ними питання й ухвалювати рішення щодо політичних і військових проблем, які впливають на їхню безпеку. Північноатлантичний альянс втілює в собі трансатлантичне партнерство між європейськими членами НАТО і Сполученими Штатами Америки та Канадою, спрямоване на укріплення миру і стабільності в усій Європі [1].

Головні структури НАТО:

- Північноатлантична рада;
- Комітет оборонного планування;
- Група ядерного планування;

Північноатлантична рада. Вона складається з постійних представників усіх країн-членів Альянсу. Постійний представник має ранг посла, а в роботі йому допомагає національна делегація у складі дипломатичного персоналу та радників із питань безпеки. Рада засідає на рівні послів щонайменше раз на тиждень, а зазвичай – ще частіше. Коли Рада проводить засідання у такому форматі, її часто називають „Постійною радою”. Також відбуваються регулярні засідання Ради на вищому рівні за участю міністрів оборони і закордонних справ, а час від часу – на рівні глав держав та урядів. Незалежно від рівня проведення засідання, рішення Ради мають однакову юридичну силу і відображають позицію урядів держав-членів [2].

Серед головних комітетів, які підпорядковані Північноатлантичній раді, помітне місце займає Комітет оборонного планування НАТО. Комітет займається насамперед плануванням колективної оборони, інтегрованої військової структури НАТО, економічними питаннями стосовно оборонного бюджету та конверсії. Він є головним органом прийняття рішень із питань, що належать до інтегрованої військової структури НАТО. Комітет дає настанови військовому керівництву НАТО і, в межах своїх повноважень, має такі ж самі функції та владу, як і Рада в межах своєї компетенції. До складу Комітету входять постійні представники усіх країн-членів, що належать до інтегрованої військової структури Альянсу, за винятком Франції. Він, як мінімум, двічі на рік збирається на рівні міністрів оборони [2].

Іншою важливою структурою НАТО у прийнятті політичних рішень є Група ядерного планування. Група ядерного планування є однією з головних інституцій НАТО, відповідальною за ядерну політику Альянсу. Вона функціонує у вигляді регулярних засідань міністрів оборони країн-членів НАТО, які беруть участь у роботі Комітету оборонного планування. Головою Групи ядерного планування є Генеральний секретар НАТО. На засіданнях Групи обговорюються питання, пов'язані з ядерними силами. Ці дискусії стосуються широкого спектра питань ядерної політики, зокрема безпеки, захисту і забезпечення ядерних озброєнь, системи інформації та зв'язку, питання розгортання озброєнь та більш широкі питання загального характеру, такі як контроль над ядерними озброєннями і розповсюдження зброї масового знищення. Ядерна політика НАТО постійно переглядається та приймаються спільні рішення з метою її модифікації або адаптації до нових умов, а також із метою оновлення і вдосконалення процедур планування та консультацій [2].

Висновок

НАТО є дуже потужним альянсом. Він має змогу швидко реагувати на поставленні проблеми не залежучи від їхнього типу виникнення. Головні плюси в тому, що всі країни члени є рівноправними і можуть виставляти на обговорення проблеми кожної країні де буде визначена пріоритетність проблем та швидка ліквідація цієї проблеми. Всі структури взаємо пов'язані і повинні працювати як годинник.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. «НАТО» [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/НАТО#Історія_розвитку_і_трансформації_Альянсу
2. Федонюк С. В. «НАТО: Історія, Структура, Діяльність, Перспективи» [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://esnuir.eenu.edu.ua/bitstream/123456789/1104/1/POSIBNYK-NATO.pdf>

Слободяник Володимир Вікторович – студент групи 2ПІ-176, факультет технології та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Slobodianyuk Volodymyr V. – Department Information Technologies and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.